

**Parafia
Ewangelicko-Augsburska
Świętej Trójcy w Warszawie**

Obchody Jubileuszu #500latREFORMACJI

Nabożeństwo Słowa Bożego

„Człowiek nie jest na sprzedaż”

28 października AD 2017, g. 12:00

liturgia: ks. Piotr Gaś | kazanie: ks. Pekka Huokuna | muzyka: Anna Gaś

Dzwony i krótkie preludium organowe

Ks.: *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.*

Zb.: Amen.

Pieśń 620, 1.5

Pochwal, mój duchu, Mocarza wielkiego wszechświata! Niechaj się w sercu mym prośba z podzięką przeplata. W górę się zwróć! Psalmie i harfo się zbudź! Niechaj pieśń w niebo ulata.

Pochwal, mój duchu, Mocarza i wznies Mu śpiewanie! Z wszystkim, co życie ma, współ zwróć doń swe błaganie; On światłem twym. Chwalmy więc sercem go swym: Amen, tak niechaj się stanie.

Introit (Wstęp)

Ks.: *Panie, w ręku Twoim są czasy moje.*

Zb.: Wybaw mnie w łasce swojej.

Ks.: *Boże, pamiętaj o mnie według łaski swojej.*

Zb.: Panie, wysłuchaj mnie w sprawiedliwości swojej.

Ks.: *Chwała niech będzie Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.*
Zb.: *Jak było od początku, jak jest i jak będzie na wieki wieków.*
Amen.

Psalm responsoryjny - Psalm 46

L: *Bóg jest ucieczką i siłą naszą, pomocą w utrapieniach
najpewniejszą.*

Zb.: *Przeto się nie boimy, choćby ziemia zadrżała i góry zachwiały się
w głębinie morza.*

L: *Choćby szumiały, choćby pieniały się wody, choćby drżały góry
z powodu gniewu Jego.*

Zb.: *Jest rzeka, której nurty rozweselają miasto Boże, przybytek święty
Najwyższego.*

L: *Bóg jest w nim i się nie zachwieje: Bóg wspomże go przed świtem.*

Zb.: *Wzburzyły się narody, zachwiały się królestwa, odezwał się
głosem swoim i rozplynęła się ziemia.*

L: *Pan Zastępów jest z nami, warownym grodem jest nam Bóg Jakuba.*

Zb.: *Pójdźcie i zobaczcie dzieła Pana, który czyni dziwne rzeczy na
ziemi!*

L: *Kładzie kres wojnom aż po krańce ziemi, łamie łuki i kruszy
włócznie, wozy ogniem pali.*

Zb.: *Przestańcie i poznajcie, że Ja Bóg, wywyższony między
narodami, wywyższony na ziemi! Pan Zastępów jest z nami,
warownym grodem jest nam Bóg Jakuba.*

Czytanie Słowa Bożego – Rz 1,16-17

Albowiem nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka, bo usprawiedliwienie Boże w niej bywa objawione, z wiary w wiarę, jak napisano: A sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

Rozważanie – ks. Pekka Huokuna, Kościół Ewangelicko-Luterański w Finlandii

W tych dniach i tymi słowami ap. Pawła świętujemy jubileusz 500 lat reformacji. Doceniamy dzieło pierwszych reformatorów, którzy dostrzegli wartość niesfałszowanej Ewangelii i jej swobodnego zwiastowania. To wszystko wydarzyło się tutaj – w Europie – ale nasze świętowanie odbywa się na całym świecie. W każdym kraju reformacja ma swoją historię. Pochodzę z Finlandii i przynoszę pozdrowienia do Kościoła Ewangelicko-Luterańskiego Finlandii. Nasz Kościół jest Kościołem większościowym w Finlandii i należy do niego ok. 75% społeczeństwa, co daje liczbę ok. 4 milionów wiernych. Także świętujemy i upamiętniamy rok reformacyjny szczególnie w ostatnich dniach października. Nasze główne uroczystości odbędą się w przyszły weekend.

Uroczystości planowaliśmy od lat. Byłem przewodniczącym komitetu zajmującego się planowaniem. Jednym z naszych pierwszych zadań była refleksja, jakie motto powinniśmy wybrać na rok 2017. Mieliśmy kilka całkiem fajnych haseł lub pomysłów na nowe. Po wielu spotkaniach zdecydowaliśmy,

że naszym oficjalnym hasłem będzie po prostu *taska*. Później jednak podjęliśmy decyzję, że do „taski” dodamy wykrzyknik (!) i datę 2017. W efekcie mamy hasło **taska! 2017**. Stało na tym hasle, ponieważ zastanawiając się długo i głęboko nad teologicznymi sformułowaniami, zrozumieliśmy, że siłą i sercem Lutrowego odkrycia nie były wielkie i mądre teorie teologiczne. Nie chodziło również o zakładanie nowego Kościoła dla jego zwolenników.

Z pewnością nie! Najważniejszą kwestią było to, co dotyczy pojedynczego człowieka, chrześcijanina: Bóg nas akceptuje, Bóg nas kocha, daje nam łaskę i zbawienie. Z tego doświadczenia wyrasta wspólnota świętych, Kościół chrześcijański, ale łaska zawsze jest pierwsza. Wykrzyknik w naszym haśle przypomina, że łaska nie jest nigdy czymś, co po prostu gdzieś tam cicho sobie istnieje. To Boża dynamika i żywy dar, którego doświadczamy każdego dnia, coś, co otrzymujemy codziennie, abyśmy mogli żyć.

Z okazji reformacyjnego jubileuszu mamy w Finlandii trzy główne zasady: rocznica reformacji powinna być świętowana ekumenicznie, lokalnie i skupiać się na przyszłości. Bardzo się cieszę, że w Finlandii mamy dobrą współpracę ekumeniczną. W narodowej radzie ds. obchodów reformacyjnych mamy naszego luterańskiego arcybiskupa jako przewodniczącego, ale także dwóch biskupów – prawosławnego i rzymskokatolickiego – oraz reprezentantów innych Kościołów (np. zielonoświątkowców). Aspekt lokalny jest również mocno uwzględniony, ponieważ większość wydarzeń organizują lokalne parafie. Ale co z naszą przyszłością? Czyż nie upamiętniamy historycznego wydarzenia, które miało miejsce jakieś 500 lat temu? Gdzie tu jest miejsce na przyszłość?

Właściwie, przyszłość jest dobrym pretekstem do świętowania reformacji. Mam na myśli to, że jeśli nasze świętowanie dotyczyć będzie jedynie rzeczy minionych, dawnych i starych, wspomnienia dawnych dni chwały, to po cóż nam one? Dziś żyjemy w złożonym i niejasnym świecie. Musimy przygotować się na przyszłość, a czyniąc to – m.in. myśląc o przyszłości naszych Kościołów, narodów, Europy – potrzebujemy wskazówek i zasad. Znajdujemy je

w reformacyjnych tekstach i działaniach. Marcin Luter wiedział, o czym pisał. Ludzie pierwszego pokolenia reformacji wiedzieli, za czym się opowiadają i o co walczą. Światowa Federacja Luterska podsumowała te idee w jednym haśle: *jesteśmy wyzwoleni przez Bożą łaskę*. To oznacza, że ludzie nie są na sprzedaż, stworzenie nie jest na sprzedaż i zbawienie nie jest na sprzedaż.

W stwierdzeniu, że *ludzie nie są na sprzedaż* zawarta jest wartość pojedynczego człowieka. Każdy z nas jest Bożym stworzeniem. Nikt nie jest dziełem przypadku. Boża łaska jest dla każdej i każdego z nas. Ważne jest dostrzeżenie, że nie jest to jakiś szczegół w życiu Kościołów reformacyjnych. Nie, to jest kluczowy punkt reformacji ukazujący potęgę Ewangelii i łączący ją z godnością człowieka.

Chciałbym się podzielić osobistym doświadczeniem, jak my – ludzie – patrzymy na innych. Przed wieloma laty leciałem za granicę. To była podróż służbowa. Miałem uczestniczyć w pewnym spotkaniu. Gdy przybyłem na lotnisko wszyscy byli bardzo grzeczni. Pokazali mi drogę, pomogli z bagażem przy kontroli bezpieczeństwa i chyba ktoś otworzył mi drzwi – oczywiście, byłem gościem, który płacił, kimś cennym. Miałem na sobie elegancki garnitur, byłem dobrze uczesany i miałem ładną aktówkę. Gdy następnego dnia wracałem na lotnisko, aby udać się z powrotem do domu, nagle upadłem przed budynkiem terminalu lotniczego. Upadłem na ziemię i poczułem silny ból w kostce. Karetką zawieziono mnie do szpitala. Lekarz zbadał moją nogę i wykonał prześwietlenie. Okazało się, że złamałem kość stawu skokowego. Lekarz założył mi opatrunek, dał mi środki przeciwbólowe i pozwolił wracać do domu. Przyjechałem znów na lotnisko. Tym razem

siedziałem na wózku inwalidzkim, moje ubrania były nieco pogniecione, a ja próbowałem wlec moje rzeczy za sobą. Nikt nie był mną zainteresowany. Ci sami ludzie, którzy jeszcze poprzedniego dnia ochoczo otwierali przede mną drzwi, teraz odwracali głowę na mój widok, gdy prosiłem o pomoc. Nikt nie był pomocny. Patrzyli na mnie jak na składowisko śmieci i poczułem, jak to jest być niemile widzianym. Już nie byłem płacącym gościem, ale jakimś problemem.

Zdaję sobie sprawę, że to nie była wielka tragedia. Wsiadłem do samolotu i wróciłem do domu, ale uczucie bycia niechcianym w obcym kraju było tak dojmujące, że zapamiętam je do końca życia. Różnica w podejściu do ludzi wedle zasady "jak cię widzą tak cię piszą" była dramatyczna. Biblia uczy nas, aby miłować bliźnich bez względu na to, na ile nam są przydatni, potrzebni lub mili. Ludzie nie są na sprzedaż.

Gdy myślimy o naszych czasach, gdy widzimy świat wokół nas to wciąż pojawia się to samo palące pytanie: kogo wpuścimy, a kogo odprowadzimy do wyjścia? Czyje życie jest wartościowe i komu warto pomóc? Wielu z nas myśli, że są to pytania dla polityków i szefów państw. Oczywiście, że są, ale o wiele ważniejsze jest to, czym one są dla ciebie i dla mnie, dla nas wszystkich. Co jest wartościowe w życiu? Jakie są zasady, według których oceniamy naszych przyjaciół, rodziny i kolegów? Czy naprawdę rozumiemy, że nikt nie jest na sprzedaż?

Apostoł napisał:

Albowiem nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy,

najpierw Żyda, potem Greka, bo usprawiedliwienie Boże w niej bywa objawione, z wiary w wiarę, jak napisano: A sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

Ten tekst był ważny dla Lutra. Wiele mówi o mocy Bożej. Zbawienie jest dla wszystkich bez względu na posiadane atuty, bogactwo, obywatelstwo czy jakikolwiek inny czynnik. Wiara jest dla wszystkich i każdy z nas ma swoją wartość, ponieważ jesteśmy stworzeni przez Boga, wyzwoleni przez Jego Syna Jezusa Chrystusa i wezwani do życia w jedności w mocy Ducha Świętego.

To jest przesłanie z przeszłości, ale stawiające nas przed wyzwaniem dziś i ważne, gdy będziemy budować Przyszłość.

Pieśń 266, 1-3

Zachowaj nas przy Słowie swym i chroń od wrogów w czasie złym, co nastawają z wszystkich stron, aby Jezusa zburzyć tron.

O Jezu Chryste, moc swą wskaż, boś Pan nad pany, Królu nasz. Kościoła broń od wszelkich trwóg, by Cię na wieki chwalić mógł.

Pocieszycielu, Duchu Ty, krzew zgodę w nas za życia dni; a gdy nadejdzie śmierci czas, nadzieję, wiarę utwierdź w nas.

Modlitwa Kościoła i Modlitwa Pańska

Błogosławieństwo Aaronowe

Pieśń 861, 1-3

Słysz, Panie, mój głos, gdy modłę się wciąż, daj mi znak, powiedz:
tak! Słysz, Panie mój głos, gdy modłę się wciąż, przyjdź, wysłuchaj
mnie już!

Daj pokój w ten świat, daj pokój w ten świat, ziemi tej pokój daj!
Niech pokój Twój trwa, niech pokój Twój trwa, daj swój pokój w ten
świat!

Miłości nam daj! Tak woła nasz kraj Jezus nam siebie dał. Miłości nam
daj, rodzinom jej daj, niech ją da bratu brat!

Jeszcze dziś:

kościół ewangelicko-augsburski Świętej Trójcy w Warszawie

13:00 – promocja książki „Ewangelicki kościół Świętej Trójcy w Warszawie

15:00 – dyskusja panelowa „Ewangelik – obywatel | Katolik – obywatel”

20:00 - Kantata Reformacyjna

w kościele ewangelicko-reformowanym, Al. Solidarności 74, Warszawa

29 października, g. 10:30

CENTRALNE NABOŻEŃSTWO REFORMACYJNE

kościół ewangelicko-augsburski Świętej Trójcy w Warszawie

Kazanie: ks. bp Munib Younan, Kościół Ewangelicko-Luterański

w Jordanii i Ziemi Świętej